

מסורת הש"ס

(א) ברכות נה. מנחות לו.
 ע"ש. (ב) פירושין ע"י.
 (ג) פסחים לו. ברכות נה.
 מנחות לו. (ד) (נ) ד"ל ד"ל
 מנחות לו. (ו) (ז) ויש
 פירושין ע"י מ"י.

תורה אור השלם

1. המזבח ע"י שלוש
 אמות גבה וארבע שתיים
 אמות ומקצעותיו לו
 אלו וזה השלחן אשר
 לפני ה' יחזקאל מא כב
 2. מזבח אדמה תעשה
 לי וזבחת עליה את
 עולתך ואת שלמך את
 צאנך ואת בקרך בכל
 הקדוש אשר אקרי את
 שמי אבא אלך
 וברכתך. שמות כ ב
 3. ומשנתקדש הארץ
 והשלחן ותמורה
 ותמורת וכלי הקדש
 אשר ישרתו בהם
 ותקשר וכל עבדוה.
 במדבר ג לא
 4. והלא כה דבר קאש
 נאמ' י' ובפשיש יפצץ
 5. כחש השני שפתותיך
 ומדברך נאמה בלח
 הרמון רקתך מבדע
 לצמחך.
 שיר השירים ג

הנהגות הב"ח

(א) תוס' ד"ה פושעי וסי'
 מן מבוטל כותית
 דמשכה ליה.

גליון הש"ס

רש"י סלמנדרא וזה
 הנביאות וכו'. ע"י חולין
 ד' קס ע"ה גרסי' ד"ה
 וסלמנדרא.

מוסף רש"י

ומקצעותיו לו. שיה
 מרובע. (מנחות לו.)
 שלחנו של אדם מכפר
 לאורחים. (שם) ובפשיש
 ע"י.

הדרן עלך מסכת חגיגה

חומר בקודש פרק שלישי חגיגה

כו.

עין משפט
נר מצוה

ס' א מ"י פ"ה מה'ל
 מנחות משכ ומשכ
 הלכה י' ופ"י מה שכתב
 מה הכ"ס בפ"ד מה'ל
 פ"ה ס' ד'.

רבינו חננאל

הוא א"ר ע"י שנאמר
 המזבח ע"י שלש אמות
 גבה וארבע שתיים אמות
 ומקצעותיו לו וארבע
 וקירותיו ע"י וידבר אלי זה
 השלחן אשר לפני ה'
 אלא דמפרק ע"י ומסוס
 הכי בעינן להיות משולש
 מלא וריקן זה ההלכה
 כולה ע"י השלחן שצדו
 אנו מבטל העץ שלו היא
 במסכת מנחות בפרק שתי
 הלחם ומפורשת ע"י
 כאשר פירשנו והרבה שם
 בה דמפרק על השלחן
 והטור מכלל דרימין הוא
 טמא והשלחן פשוט כלי
 ע"י הוא ומפורשת למה
 היתר. ותניא (במנחות)
 ט"ז. שלחן שנטמא
 מביטילין אותו בדמינו אפי'
 בשבת. משום דמטילין
 מלא וריקן. ומעשה
 שהמטילין המנורה בליל
 יום כ"ה. חזן מנחת
 ההוב ומנחת הנחשת
 שהן כקרקע. דכתיב מנחת
 ארפה ומנחת המנורה
 והמזבחות (לדודי ולזהו
 כולו כדאמרינן דלא מקביל
 טימא. וחכמים מטמאין
 מפני שהן מצופין. אי בעי
 תימא לר' אלעזר קאמרי
 ליה דקאמרי טמא מפני
 שהן כקרקע ולא מטמא.
 הא לא הכי הו' מטמא.
 והא פשוט כלי ע"י
 (פשוט) ניהו ולא מטמא.
 וכי תימא משום דמצופין.
 דברי חכמים לר' אלעזר
 בחיפה האי דאמרת
 דמטמא משום צדו
 מיטביל בטיל ציפיהו
 והו' לכו כלי ע"י. אלא בין
 משום שהן מצופין בין
 משום שהן כקרקע אפי'
 הכי טענין (ל) טבילה לפי'

שנינו כל הכלים טעונין טבילה ואפי' המזבח. א"ר אלעזר תלמידו חכמים אין אור של גיהנם שולט בהן ק"ו מסלמנדרא ומה סלמנדרא שהוא חולדת אש הסך דמינו אין אור שולט בו. ת"ח (שמשחמין) שכל גופן אש כדכתיב הלא כה דברי כאש עאכ"ו. אמר ר"ל אפי' פושעי ישראל אין אור של גיהנם שולט בהן ק"ו מסובח הוהב ומה מנחת הוהב שאין צפיון אלא כעובי דינר הוהב כמה שנים ואין אור שולט בו פושעי ישראל שהן מליאין מצות כרמון. שנאמר כפלה הרמון רקתך. אפי' ריקנין שבך מלאין מצות כרמון עאכ"ו. הדרן עלך חומר בקודש וסליקא ליה מסכת חגיגה. האל יסיר סכנו אף וזונו וחיבתו ותורתו.

(א) נראה ש"ל גליון י"ט ומתקפתה ה"י שטעניו המנורה כז"ע ואפשר שלמי רבתי היה הני גליון י"ט ופירושא חתם המטיל את המנורה וגי' המוספתא שהביא רבתי נראה שיקר ודוק. (ב) ללאויה משמע דמחיים נמי ס"ל דלא נמי מביא ולא פלגי רק נפשתא דדבר רבתי כ"ע.

רחמנא קרייה עץ. אף כשהוא מנופה: שולחנו מכפר עליו. בהכנסת אורחים: הכי גרסינן מנחת הנחשת דכתיב מנחת אדמה כספוכ קראו אדמה. למנחת שמעלין עליו העולות והשלמים והיינו מנחת הנחשת: אדרכה משום דמלופין ניהו נעמאלו. דאי לאו מנופה י' להם לטהרם משום כלי עץ העשוי לנחת: מאי דעסיך. דילפת טעמא מדקריניהו אדמה הא לאו הכי טמאין אע"ג דעשין לנחת: מפני שכן מלופין. ובעי לממר שהציוי מבטלן והו' לכו ככלי מנחת: מיבטל בטיל ציפויין לגבייהו. דרחמנא קרא עץ לכולהו וכללו הא קרא נמי לא מקבלי טומאה: סלמנדרא. מה הנגרות מן האור כשנזערין אש נמקוס אחד שזע שנים תמיד כלי הפסק: כעובי דינר וכו'. דבר מועט. לא חקר וזהו דנעשה בו נס:

הדרן עלך חומר בקודש
וסליקא לה מסכת חגיגה

רבנן לר"א קאמרי מאי דעתך משום דמנופה "מיבטל בטיל ציפויין גבייהו א"ר אבהו אמר ר"א ת"ח אין אור של גיהנם שולט בהן ק"ו מסלמנדרא ומה סלמנדרא שתולדת אש היא הסך מרמה אין אור שולט בו ת"ח שכל גופן אש דכתיב הלא כה דברי כאש נאם ה' על אחת כמה וכמה "אמר ריש לקיש אין אור של גיהנם שולט בפושעי ישראל קל וחומר ממנוב הוהב מה מנחת הוהב שאין עליו אלא כעובי דינר והב כמה שנים אין האור שולט בו פושעי ישראל שמלאין מצות כרמון דכתיב כפלה הרמון רקתך "אל תקרי רקתך אלא ריקנין שבך על אחת כמה וכמה:

הדרן עלך חומר בקודש וסליקא לה מסכת חגיגה

סלמנדרא. המלך והעכבר תרגמם יהונתן כרכשתא וסלמנדרא. ערוך: פושעי ישראל אין אור של גיהנם ב"ו. נראה לי דלאו כפושעי ישראל גופן דהא אמרינן גראש השנה (דף ח.) פושעי ישראל גופן גיהנם כלה והם אינם כלים אלא כפושעי קלם קאמרי ומשום דמסוק לכו אברהם לכולהו חזן מצועלי הכותית (א) (דמנשק ליה) ערמיה כדאמר ברש עושין פסין (עירובין דף ע"ט.) וכי אמרינן בסוף הוהב (כ"מ דף נח.) הכל יורדין ועולין חזן משלשה לאו גביהם מיירי אלא נמקוס אחד לידון הן יורדין ואף הנידון לאחר שנים עשר חדש עולין ואין נידונין יותר משנה תמימה (א): שאין בו אלא עובי דינר. במנחתא י' שהיה משה תמיה על זה אי אפשר שלא יסרף העץ והאמר לו המקוס כך דרכי כאש של מעלה אש אוכלה אש ואינו מכלה דכתיב והסנה איננו אוכל (שמות ג):

הדרן עלך חומר בקודש וסליקא לה מסכת חגיגה

שנינו כל הכלים טעונין טבילה ואפי' המזבח. א"ר אלעזר תלמידו חכמים אין אור של גיהנם שולט בהן ק"ו מסלמנדרא ומה סלמנדרא שהוא חולדת אש הסך דמינו אין אור שולט בו. ת"ח (שמשחמין) שכל גופן אש כדכתיב הלא כה דברי כאש עאכ"ו. אמר ר"ל אפי' פושעי ישראל אין אור של גיהנם שולט בהן ק"ו מסובח הוהב ומה מנחת הוהב שאין צפיון אלא כעובי דינר הוהב כמה שנים ואין אור שולט בו פושעי ישראל שהן מליאין מצות כרמון. שנאמר כפלה הרמון רקתך. אפי' ריקנין שבך מלאין מצות כרמון עאכ"ו. הדרן עלך חומר בקודש וסליקא ליה מסכת חגיגה. האל יסיר סכנו אף וזונו וחיבתו ותורתו.

(א) נראה ש"ל גליון י"ט ומתקפתה ה"י שטעניו המנורה כז"ע ואפשר שלמי רבתי היה הני גליון י"ט ופירושא חתם המטיל את המנורה וגי' המוספתא שהביא רבתי נראה שיקר ודוק. (ב) ללאויה משמע דמחיים נמי ס"ל דלא נמי מביא ולא פלגי רק נפשתא דדבר רבתי כ"ע.

